

# დანიელის წიგნი — ას სამოცდათექვსმეტი

ღვთიური გამოცხადება და საბოლოო გამოღვიძება: შეხედულებები  
დანიელის ხილვიდან

Jeff Pippenger

2024-04-06

დანიელის მეათე თავში გაბრიელი ასრულებს საქმეს, რომ დანიელის წიგნის სრული განმარტება წარუდგინოს ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხს. დანიელი წარმოადგენს ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხს, რომელიც გამოცხადების წიგნში არის ას ორმოცდაოთხი ათასი. ამგვარად, ას ორმოცდაოთხი ათასი იღვიძებს იმის შესაცნობად, რომ გაფანტულნი იყვნენ, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელით მეცხრე თავში. ისინი ასევე იღვიძებენ იმ გაგებით, რომ დიდი გამოცდა, რომლითაც მათი მარადიული ხვედრი განისაზღვრება, არის მხეცის ხატის გამოცდა, რომელიც ხდება მანამდე, ვიდრე ისინი დაიბეჭდებოდნენ, და ვიდრე გამოსაცდელი დრო დაიხურება შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონით. ისინი გლოვობენ იმ იმედგაცრუებას, რომელიც მათ წინაშე დადგა 2020 წლის 18 ივლისს, და ამ მდგომარეობაში მათ ეძლევათ ხილვა ქრისტესი უწმინდესში, როგორც ეს წარმოდგენილია ესაიათი მეექვსე თავში.

ეს ხილვა, როგორც დანიელისა და ესაიას მიერ წარმოდგენილია, მათ აძლევს საშუალებას, იხილონ თავიანთი გარყვნილი მდგომარეობა დიდების უფლის წინაშე, და ორივე მტვრად არის დამდაბლებული. შემდეგ ესაია ისმენს კითხვას, თუ ვის გაგზავნიდა ღმერთი თავის ხალხთან, და ესაია თავად გამოდის მოხალისედ, თუმცა პირველად განიწმინდება.

მაშინ ვთქვი: ვაი მე, რადგან დავიღუპე! ვინაიდან მე ვარ უწმინდური ბაგეების კაცი და ვცხოვრობ უწმინდური ბაგეების მქონე ხალხის შორის; რადგან ჩემმა თვალებმა იხილეს მეფე, ცაბაოთ უფალი. მაშინ ერთ-ერთი სერაფიმი მოფრინდა ჩემთან, ხელში ანთებული ნაკვერჩხალი ეჭირა, რომელიც მაშით ჰქონდა აღებული სამსხვერპლოდან. და დაადო იგი ჩემს ბაგეებს და თქვა: აჰა, ეს შეეხო შენს ბაგეებს; და მოცილებულია შენი ურჯულოება და განწმედილია შენი ცოდვა. და გავიგონე უფლის ხმა, რომელიც ამბობდა: ვინ გავგზავნო და ვინ წავა ჩვენთვის? მაშინ ვთქვი მე: აჰა, მე ვარ; გამგზავნე. ესაია 6:5-8.

ესაია განიწმინდა სამსხვერპლოდან აღებული ნაკვერცხლით, ხოლო დანიელი განიწმინდა სარკისებრ-მიზეზობრივი ხილვის ცქერით, რომელიც მხილველს აიძულებს გარდაიქმნას იმ სახედ, რომელსაც იგი ჰვრეტს. ესაიას ეუბნებიან, რომ წაიღოს ეს უწყება ხალხთან, რომელიც სმენით არ ისმენს და მხედველობით არ ხედავს.

და მან თქვა: წადი და უთხარი ამ ხალხს: სმენით ისმინეთ, მაგრამ ნუ შეიგნებთ; ხილვით იხილეთ, მაგრამ ნუ მიხვდებით. გაასუქე ამ ხალხის გული, დაუმიძიე მათ ყურები და დაუხუჭე თვალები, რათა არ იხილონ თავიანთი თვალებით, არ მოისმინონ თავიანთი ყურებით, არ შეიგნონ თავიანთი გულით, არ მოიქცნენ და არ განიკურნონ. ესაია 6:9, 10.

ესაიას სურს იცოდეს, რამდენ ხანს უნდა ჰქონდეს ურთიერთობა იმ ხალხთან, რომელთაც არ ესმით და არ შეიმეცნებენ; ამიტომაც სვამს კითხვას: „რამდენ ხანს?“

მაშინ ვთქვი მე: უფალო, როდემდე? და მიპასუხა მან: ვიდრე ქალაქები გაპარტახდებოდეს უმკვიდროდ, და სახლები — უკაცროდ, და ქვეყანა სრულიად გავერანდებოდეს, და უფალი შორს გაიყვანდეს ადამიანებს, და დიდი მიტოვებულობა იყოს ქვეყნის შუაგულში. ესაია 6:11, 12.

მიწა, რომელიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების საგანია უკანასკნელ დღეებში, არის ამერიკის შეერთებული შტატები, რომელიც „სრულიად გაუდაბურდება“, როდესაც ეროვნული დაღუპვა მოაქვს კვირადღის კანონის ეროვნული განდგომილებით გამოწვეულს. დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეერთე მუხლი ტიპოლოგიურად წარმოდგენილია იმავე თავის მეთექვსმეტე მუხლით. ორმოცდამეერთე მუხლში „დიდი მიტოვება ქვეყნის შუაგულში“ განისაზღვრება როგორც „მრავალთა“ დამხობა. ესაიას უწყება, რომელსაც იესო მიუთითებდა, როცა ადამიანთა შორის თავისი ისტორიის დროს მოჩხუბარ იუდეველებს მიმართავდა, ცხადყოფს, რომ როდესაც უწინდელი აღთქმის ერს გვერდს უვლიან, მაშინ მათ აქვთ ყურები და თვალები, რომელთაც არ ესმით და ვერ აღიქვამენ. ესაიას უწყება წარმოადგენს საბოლოო მოწოდებას ლაოდიკიურ ადვენტიზმთან, რომელიც კვირადღის კანონთან სრულდება, სადაც ლაოდიკიური ადვენტიზმი უფლის პირიდან ამოინთხევა.

ის შევიდოდეს აგრეთვე დიდებულ ქვეყანაში, და მრავალი ქვეყანა დაემხობა; ხოლო ესენი გადაურჩებიან მის ხელს: ედომი, მოაბი და ყამონის ძეთა უმთავრესი ნაწილი. დანიელი 11:41.

ესაიასა და დანიელს ეძლევათ პასუხისმგებლობა, წარუდგინონ ლაოდიკეას უკანასკნელი მოწოდება, ხოლო დანიელი, მეათე თავში, მესამე შეხებისას, განიმტკიცება ამ ამოცანისთვის.

შემდეგ კვლავ მოვიდა და შემეხო ვინმე, ადამიანის მსგავს სახის მქონე, და განმამტკიცა მე, და მითხრა: ო, დიდად შეეყარებულო კაცო, ნუ გეშინია; მშვიდობა შენდა; გამაგრდი, ჰო, გამაგრდი. და როცა მან მელაპარაკა, გავმტკიცდი და ვთქვი: ილაპარაკოს ჩემმა უფალმა, რადგან შენ განმამტკიცე მე. დანიელი 10:18, 19.

დანიელი განიმტკიცა, რათა ეუწყებინა ის მესიჯი, რომლის გაგებაც მან დაიწყო მაშინ, როდესაც მეათე თავში მიხაელი გარდამოვიდა. ესაიას ეცნობა, რომ მას ეს მესიჯი უნდა ეუწყებინა კვირა დღის კანონის დადგომამდე. კვირა დღის კანონის დროს ნაშთი დაფუძნდებოდა.

მაშინ ვთქვი მე: „უფალო, როდემდე?“ და მან მიპასუხა: „ვიდრე ქალაქები გაუდაბურდებოდეს და მკვიდრი აღარ ჰყავდეს, სახლები — კაცის გარეშე დარჩებოდეს, და ქვეყანა სრულიად მოოხრდებოდეს; ვიდრე უფალს ადამიანები შორს არ გაეყვანა, და დიდი მიტოვება არ იყოს ქვეყნის შუაგულში. მაგრამ მასში კიდევ დარჩება მეათედი, და იგი კვლავ მოიქცევა და შთანთქმული იქნება; როგორც ტებინთს და როგორც მუხას, რომელთაც, ფოთოლცვენისას, თავისი არსი შერჩებათ,

ასე იქნება წმიდა თესლი მისი არსი.“ ესაია 6:11–13.

როდესაც იქნებოდა „დიდი მიტოვება ქვეყნის შუაგულში“ (კვირის კანონის დროს), გამოჩნდებოდა „მეათედი“, რომლის „არსი“ არის „წმიდა თესლი“. ებრაული სიტყვის, რომელიც ნათარგმნია როგორც „მეათედი“, ძირი არის „მეათედი“. უფალს კვირის კანონის დროს ეყოლება „მეათედი“, ვინც „დაბრუნდა“.

და მიწის ყოველი მეათედი, იქნება იგი მიწის თესლიდან თუ ხის ნაყოფიდან, უფლისაა; წმიდაა იგი უფლისათვის. და თუ ვინმეს ნებავს თავისი მეათედიდან რაიმეს გამოსყიდვა, უნდა მიუმატოს მას მისი მეხუთედი ნაწილი. ხოლო საქონლისა და ფარის მეათედის შესახებ, ყოველივე, რაც კვერთხის ქვეშ გავივლის, მეათე წმიდა იქნება უფლისათვის. ლევიანნი 27:30–32.

„დაბრუნებული“ „მეათედი“ წმიდაა უფლისადმი, და იგი უფლის წილია.

რადგან უფლის წილი მისი ერია; იაკობი მისი სამკვიდრებლის ხვედრია. მეორე რჯული 32:9.

კვირის კანონის დადგომამდე დაბრუნებულნი არიან ისინი, რომელთაც განასახიერებს იერემია — ისინი, ვინც გადაიტანა პირველი იმედგაცრუება და რომელთაც უფალმა აღუთქვა, რომ თუ დაბრუნდებოდნენ, ისინი იქნებოდნენ უფლის ზაგე, ანუ მისი მაცნენი.

შენი სიტყვები აღმოჩნდა და მე შეეჭამე ისინი; და შენი სიტყვა იყო ჩემთვის სიხარული და ჩემი გულის მხიარულება, რადგან შენი სახელით ვიწოდები მე, უფალო, ლაშქართა ღმერთო. არ ვმჯდარვარ დამცინავთა კრებულში და არც მიხაროდა; მარტო ვიჯექი შენი ხელის გამო, რადგან აღსავსე გამხადე რისხვით. რატომ არის ჩემი ტკივილი მუდმივი და ჩემი ჭრილობა განუკურნებელი, რომელიც არ ისურვებს განკურნებას? ნუთუ ჩემთვის სრულიად მატყუარასავით იქნები და როგორც წყლები, რომლებიც შრება? ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ დაბრუნდები, კვლავ მოგიყვან და ჩემს წინაშე დადგები; და თუ ძვირფასს გამოარჩევ უღირსისგან, ჩემი პირივით იქნები; ისინი დაბრუნდნენ შენთან, შენ კი ნუ დაბრუნდები მათთან. და გაქცევ ამ ხალხისთვის შემოზღუდულ სპილენძის კედლად; და შეგებრდობიან შენ, მაგრამ ვერ გძლევენ, რადგან მე შენთანა ვარ, რომ გიხსნა და გადაგარჩინო, ამბობს უფალი. და გიხსნი ბოროტთა ხელიდან და გამოგისყიდი სასტიკთა ხელიდან. იერემია 15:16–21.

ესაიას მოწმობაში დარჩენილი ნაწილი, ანუ მეათედი, რომელიც ბრუნდება, უნდა შექმულიყო, რადგან მათ მიეცათ ღვთის უწყება, და მისი სიტყვა უნდა შექმულიყო. ისინი იყვნენ ისინი, ვინც ღვთის ზაგე უნდა ყოფილიყვნენ, და ამით წარუდგენდნენ ღვთის სიტყვას, რომელიც შექმული უნდა ყოფილიყო მათ მიერ, ვინც ხსნას ეძიებდა. იერემია არ იჯდა „დამცინავთა საკრებულოში“, რადგან, როგორც დანიელის შემთხვევაში, როცა მან ხილვა იხილა, „დამცინავთა საკრებულო“ გაიქცა. იერემიას ეგონა, რომ ღმერთმა მას მოატყუა, რადგან ღვთის ხელს დაშვებული ჰქონდა პირველი იმედგაცრუება — 1844 წლის 19 აპრილს მილერიტების ისტორიაში, და 2020 წლის 18 ივლისს უკანასკნელ დღეებში. იერემიასთვის აღუთქმა ის იყო, რომ თუ იგი

„დაბრუნდებოდა“, და ესაიას მონაკვეთში „მეათედი“ „ბრუნდება“.

თუ იერემია „დაბრუნდება“, იგი ესაიას „მეათედის“ ნაწილია, რომელიც წმიდაა და უფლის წილია, რომელთა შორისაც არის მისი „სუბსტანცია“. ებრაული სიტყვა „სუბსტანცია“ ნიშნავს სვეტს, ხოლო „სვეტად“ ქმნა ის აღთქმას, რომელიც ფილადელფიელებს მიეცათ.

რომელი სძლევს, მას ვაქცევ სვეტად ჩემი ღმერთის ტაძარში, და იგი აღარ გავა გარეთ; და დავეწერ მასზე ჩემი ღმერთის სახელს, და ჩემი ღმერთის ქალაქის სახელს, რომელიც არის ახალი იერუსალიმი, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ჩემი ღმერთისგან; და დავეწერ მასზე ჩემს ახალ სახელს. ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. გამოცხადება 3:12, 13.

„სვეტი“, ანუ მათი „არსი“, წარმოადგენს ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთებას, რადგან ქრისტე არის ის „სვეტი“, რომელიც ტაძარს ამაგრებს.

„სასოწარკვეთილების ამ მდგომარეობაში ყოფნისას მე ვიხილე სიზმარი, რომელმაც ჩემს გონებაზე ღრმა შთაბეჭდილება მოახდინა. მესიზმრა, რომ ვხედავდი ტაძარს, რომლისკენაც მრავალი ადამიანი მიეშურებოდა. მხოლოდ ისინი, ვინც იმ ტაძარში შეაფარებდნენ თავს, გადარჩებოდნენ, როცა ჭამი დასრულდებოდა. ყველა, ვინც გარეთ დარჩებოდა, სამუდამოდ დაიღუპებოდა. გარეთ მყოფი ბრბოები, რომლებიც თავ-თავიანთ გზებს მიჰყვებოდნენ, დასცინოდნენ და აბუჩად იგდებდნენ მათ, ვინც ტაძარში შედიოდა, და ეუბნებოდნენ, რომ ხსნის ეს გეგმა მზაკვრული მოტყუება იყო, და რომ სინამდვილეში არავითარი საფრთხე არ არსებობდა, რომლის არიდებაც საჭირო იქნებოდა. ზოგიერთებს კი ხელითაც იჭერდნენ, რათა ხელი შეეშალათ მათთვის, რომ სასწრაფოდ კედლებს შიგნით შესულიყვნენ.“

„დაცინვის შიშით, უმჯობესად მივიჩნიე, მეცადა დალოდება, ვიდრე მრავალნი დაიშლებოდნენ, ან ვიდრე მათთვის შეუმჩნევლად შევიდოდი. მაგრამ მათი რიცხვი შემცირების ნაცვლად იზრდებოდა, და, იმის შიშით, რომ მეტისმეტად არ დამეგვიანა, სასწრაფოდ დავტოვე ჩემი სახლი და ბრბოში გზა გავიკვლიე. ტაძრამდე მიღწევის გულმოდგინე მისწრაფებაში ვერც შევამჩნიე და ვერც ანგარიში გავუწიე იმ ხალხის სიმრავლეს, რომელიც მე გარს მერტყა. შენობაში შესვლისას ვიხილე, რომ უზარმაზარ ტაძარს ერთი უსაზომოდ დიდი სვეტი ეჭირა, და მასზე მიბმული იყო სასტიკად დაგლეჯილი და სისხლმდინარე კრავი. ჩვენ, იქ მყოფთ, გვეგონა, რომ ვიცოდით, ეს კრავი ჩვენი გულისათვის იყო დაგლეჯილი და დანაყილი. ყოველი, ვინც ტაძარში შედიოდა, მის წინაშე უნდა წარმდგარიყო და თავისი ცოდვები ეღიარებინა.“

„კრავის წინ აღმართული იყო ამაღლებული სავარძლები, რომლებზეც იჯდა ერთობა, მეტად ბედნიერი შესახედაობით. ზეციური ნათელი თითქოს მათ სახეებს ეფინებოდა, და ისინი ადიდებდნენ ღმერთს და მღეროდნენ სიხარულით აღსავსე სამადლობელ საგალობლებს, რომლებიც ანგელოზთა მუსიკას ჰგავდა. ესენი იყვნენ ისინი, ვინც კრავის წინაშე მოვიდნენ, აღიარეს თავიანთი ცოდვები, მიიღეს მიტევება და ახლა სიხარულით სავსე მოლოდინში ელოდნენ რაიმე სასიხარულო მოვლენას.“

„მას შემდეგაც კი, რაც შენობაში შევედი, შიში დამეუფლა და სირცხვილის გრძნობამ შემიპყრო, რომ ამ ადამიანთა წინაშე თავი უნდა დამემდაბლებინა. მაგრამ მეჩვენებოდა, თითქოს იძულებული ვიყავი წინ წავსულიყავი, და ნელ-ნელა მივიწევდი სვეტის გარშემო, რათა კრავის პირისპირ აღმოვჩენილიყავი, როცა საყვირმა გაიჟღერა, ტამარი შეირყა, შეკრებილ წმიდათაგან გამარჯვების შემახილები აღიმართა, საშინელმა ბრწყინვალეობამ გაანათა შენობა, შემდეგ კი ყოველივე უკუნეთმა სიბნელემ მოიცვა. ყველა ის ბედნიერი ადამიანი ბრწყინვალეობასთან ერთად გაქრა, და მე მარტო დავრჩი ღამის მდუმარე საშინელებაში. ტანჯული სულით გამოვიღვიძე და ძლივს ვარწმუნებდი თავს, რომ ეს მხოლოდ სიზმარი იყო. მეჩვენებოდა, რომ ჩემი ხვედრი უკვე გადაწყვეტილი იყო, რომ უფლის სული მიმატოვა და აღარასოდეს დაბრუნდებოდა“. Testimonies, volume 1, 27.

„არსი“, რომელიც დაბრუნებულ მეთედშია, არის „სვეტი“, რომელიც ტამარს უჭერს მხარს. დანიელმა იხილა კრავის მიზეზობრივი ხილვა, რომელიც სვეტზე იყო ჩამოკიდებული, და კრავი იყო „სვეტი“. როდესაც დანიელმა ეს დიდი ხილვა იხილა, იგი სვეტის ხატებად შეიცვალა; და ესაიას მეთედსაც likewise აქვს მათში „არსი“ (სვეტი), და ეს არსი უნდა იქნეს „შეჭმული“ ყველას მიერ, ვისაც ტამარში შესვლა სურს. ისინი, ვინც ტამარში შედიან და არსს ჭამენ, არიან ღვთის სხვა ფარა, რომელიც გამოეხმაურება იმ ნიშნის გზავნილს, რომელიც აღიმართება კვირადღის კანონის დროს, როდესაც ქვეყანაში დიდი განდგომა იქნება. „წმიდა თესლი“, რომელიც ესაიას არსია, არის კრავი, რომელიც სოფლის დასაბამიდან მოკლულ იქნა.

დაბრუნებულთა მეთედი გადარჩება ბოროტთა ხელიდან, როდესაც კვირა დღის კანონთან დაკავშირებით ფილადელფიისა და ლაოდისკიის გამიჯვნა მარადისობისთვის განისაზღვრება და მაშინ მრავალი დაეცემა. დაცემულნი იდენტიფიცირებულნი არიან, როგორც ბოროტნი, რომელთაც არა აქვთ გაგება. ისინი აგრეთვე გადარჩებიან საშინელის ხელიდან, რადგან არ მიიღებენ მხეცის ნიშანს.

ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მე ასევე შევწყვეტ ეგვიპტის სიმრავლეს ბაბილონის მეფის, ნაბუქოდონოსორის, ხელით. იგი და მისი ხალხი მასთან ერთად, ხალხთა შორის უსასტიკესნი, მოვლენ, რათა გაანადგურონ ქვეყანა; და იმისგან რომ თავიანთ მახვილებს ეგვიპტის წინააღმდეგ და აავსებენ ქვეყანას დახოცილებით. და მე გავაშრობ მდინარეებს, და მივცემ ქვეყანას ბოროტთა ხელში; და გავაუკაცრიელებ ქვეყანას და ყოველივეს, რაც მასშია, უცხოთა ხელით: მე, უფალმა, ვთქვი ეს. ესაია 30:10–12.

„ერების საშინელი“ ჩრდილოეთის მეფის წარმომადგენლობითი ჯარია. ნიშნი, რომელიც საკვირაო კანონის დროს აღიმართება, იხსნებიან უგუნური, ანუ ბოროტი ქალწულების ხელიდან და აგრეთვე იხსნებიან „ერების საშინელის“ ხელიდან. საკითხი, რომელსაც აქ განვიხილავთ, ის არის, რომ ესაია, დანიელი, იერემია, ეზეკიელი და იოანე ყველანი გამოყენებულნი არიან იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის აღდგომისა და გაძლიერების წარმოსადგენად, რომლებიც 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუებიდან ბრუნდებიან. დანიელის საბოლოო ხილვაში, ხილვაში, რომელიც მდინარე ჰიდექელთან მიეცა, დანიელს მიეცემა გაგება ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის

როგორც შინაგანი, ისე გარეგანი ხილვებისა, და იგი ძალმოცემულია, რათა ეს უწყება წარმოადგინოს.

შინაგანისა და გარეგანის უწყება ერთიანდება მეათე მუხლში მოცემულ თავის, ანუ „სიმაგრის“, წინასწარმეტყველურ განსაზღვრებასთან, რომელიც მიუთითებს უკრაინის ომზე, რომელსაც ამჟამად პუტინი აწარმოებს. თავის ამოსაცნობ ამ გასაღებს შინაგანი და გარეგანი გამოყენება აქვს, და ამ ომის დასაწყისი აღნიშნავს იმ პერიოდს, როდესაც ორივე თავი წინასწარმეტყველების საგნად იქცევა. სიმაგრე, ანუ თავი, როგორც რუსეთი, განსაზღვრავს მეორე მარიონეტულ ომს, რომელსაც მიჰყავს მესამე მარიონეტულ ომამდე, რომელიც აღნიშნავს მესამე მსოფლიო ომის დასაწყისს, როგორც ეს მეთხუთმეტე მუხლში პანიუმის ბრძოლითაა წინასწარმოსახული.

მეთექვსმეტე მუხლი არის კვირადღის კანონი, და ამიტომ 2014 წლიდან, როდესაც უკრაინის ომი დაიწყო, როგორც ეს მეთერთმეტე და მეორმეტე მუხლებშია წარმოდგენილი, კვირადღის კანონამდე სრულდება საბოლოო საქმე, რომელიც დაკავშირებულია ღვთის ხალხის დაბეჭდვასთან. გაბრიელის განმარტება დანიელის მეთერთმეტე თავში წარმოადგენს ცნობას, რომელიც წმიდაყოფს, ანუ ბეჭედს ადებს ღვთის ხალხს. ამ ფაქტის გამოტოვება ნიშნავს ყველაფრის გამოტოვებას. წინასწარმეტყველება, რომელიც იხსნება და რომელსაც გამოცხადების წიგნი ეწოდება იესო ქრისტეს გამოცხადება, და რომელსაც გამოცხადების წიგნი აღწერს, როგორც მადლის ჟამის დახურვამდე უშუალოდ წინ გახსნილს, არის დანიელის წიგნიდან აღებული განსაზღვრული მონაკვეთი.

და მეუბნება მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოსაა. ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლობდეს; და ვინც უწმინდურია, კვლავ უწმინდურობდეს; და ვინც მართალია, კვლავ სიმართლით იაროს; და ვინც წმინდაა, კვლავ წმინდა იყოს. გამოცხადება 22:10, 11.

უკანასკნელ დღეებში არსებობს განსაზღვრული დრო, როდესაც საბოლოო წინასწარმეტყველება იხსნება, რადგან მუხლი ამბობს: „ჟამი ახლოს არის.“ სწორედ ეს გამოთქმა, რომელიც გამოცხადების უკანასკნელ თავშია მოთავსებული, გვხვდება აგრეთვე პირველ თავშიც.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა ეჩვენებინა თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა მოხდეს; და მან გაგზავნა და თავისი ანგელოზის მიერ აუწყა ეს თავის მონას, იოანეს, რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოს არის. გამოცხადება 1:1–3.

ორასოცი, და მაშასადამე ოცდაორი, არის ღვთაებრიობისა და კაცობრიობის შეერთების სიმბოლოები, ხოლო მესამე ანგელოზის საბოლოო საქმე, რომელიც არის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა, სრულდება ათი ქალწულის იგავის წინასწარმეტყველურ კონტექსტში. უკანასკნელი დღეების ბრძენმა ქალწულებმა თავიანთი პირველი იმედგაცრუება 2020 წლის 18 ივლისს გადაიტანეს, და ისინი

მიმოფანტულნი იყვნენ, როგორც მკვდარი ძვლები, გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ქუჩაში, 2023 წლის ივლისამდე, დაბეჭდვის პროცესის 2001 წელს დაწყებიდან ოცდაორი წლის შემდეგ. „მაშინ დრო მოახლოებული იყო“, და უფალმა მაშინ აღადგინა „ხმაი ღაღადებისა უდაბნოსა შინა“, რომელმაც ეს უწყება მიიღო გაბრიელისაგან, რომელმაც იგი ქრისტესაგან მიიღო, ხოლო ქრისტემ — მამისაგან.

შემდეგ ხმამ ეკლესიებს უწყების გაგზავნა დაიწყო, და იგი გაიგზავნა ელექტრონული სახით, სადაც მისი წაკითხვა და/ან მოსმენა შესაძლებელია; ამჟამად იგი სამოცზე მეტ ენაზეა ხელმისაწვდომი. წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც გაიხსნა — ანუ ეს უწყება — დანიელის წიგნში მოიპოვება.

„დაბეჭდილი წიგნი არ არის გამოცხადება, არამედ დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება. ანგელოზმა ბრძანა: „შენ კი, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე.“ დანიელი 12:4.“ მოციქულთა საქმეები, 585.

„დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება,“ არის ორმოცე მუხლი. ეს არ არის უბრალოდ ორმოცე მუხლი; ეს არის ორმოცე მუხლის ის ნაწილი, რომელიც წარმოდგენილია დასასრულის დროის შემდეგ, 1989 წელს, და ორმოცდამეერთე მუხლის საკვირაო კანონის წინ. ორმოცე მუხლის ისტორია, რომელიც თვით ამ მუხლში საერთოდ არ არის მოხსენიებული, არის უკანასკნელ დღეებთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც დაბეჭდილი იყო და რომელიც 2023 წლის ივლისიდან იხსნება მათთვის, ვინც ხედვასა და მოსმენას ირჩევს.

ორმოცე მუხლი არ აღნუსხავს 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაცემის შემდგომ ისტორიას ორმოცდამეერთე მუხლის საკვირაო კანონის დადგომამდე, თუმცა იგი მართლაც წარმოადგენს იმ წინასწარმეტყველურ საფუძველს, რომელზედაც წინასწარმეტყველების სხვა ხაზები უნდა დაიდგას. ისინი, რომელთაც არ სურთ დაინახონ და მოისმინონ, რომ „ხაზი ხაზზე“ მეთოდოლოგია არის გვიანი წვიმის მეთოდოლოგია, მოკლებულნი არიან უნარს, დაინახონ ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია; და სწორედ ეს ისტორიაა იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომლის განმარტებაც გაბრიელმა მოვიდა, რათა იოანესა და დანიელისთვის მიეცა.

ჩვენ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში განვაგრძობთ.

„ბერეაში პავლემ კვლავ დაიწყო თავისი საქმე იმით, რომ იუდეველთა სინაგოგაში შევიდა ქრისტეს სახარების საქადაგებლად. მათ შესახებ იგი ამბობს: ‘ესენი თესალონიკელებზე უფრო კეთილშობილნი იყვნენ, ვინაიდან სრული გულმოდგინებით მიიღეს სიტყვა და ყოველდღიურად იკვლევდნენ წერილებს, ასე იყო თუ არა ეს ყველაფერი. ამიტომ ბევრმა მათგანმა ირწმუნა; აგრეთვე ბერძენთა შორის პატივდებულმა ქალებმა და მამაკაცებმაც, არცთუ მცირედმა რიცხვმა.’“

„ქეშმარიტების წარდგენისას, ისინი, რომელნიც გულწრფელად ესწრაფვიან მართალნი იყვნენ, აღიძვრებიან წმინდა წერილთა გულმოდგინე კვლევისაკენ. ეს მოიტანს იმგვარ შედეგებს, მსგავსს იმისა, რაც თან ახლდა მოციქულთა შრომას ბერეაში. მაგრამ ისინი, ვინც ამ დღეებში ქადაგებენ ქეშმარიტებას, ხვდებიან

მრავალთ, რომელნიც ბერეელთა საპირისპირონი არიან. მათ არ ძალუძთ უარყონ მათთვის წარდგენილი მოძღვრება, მაგრამ ამავე დროს ავლენენ უკიდურეს უხალისობას, გამოიკვლიონ მის სასარგებლოდ წარმოდგენილი მტკიცებულებანი, და მიიჩნევენ, რომ თუნდაც ეს ჭეშმარიტება იყოს, მცირე მნიშვნელობა აქვს, მიიღებენ თუ არა მას ასეთად. ისინი ფიქრობენ, რომ მათი ძველი რწმენა და ჩვეულებანი მათთვის სავსებით საკმარისია. მაგრამ უფალი, რომელმაც თავისი მაცნენი გაუგზავნა ქვეყნიერებას უწყებით, ხალხს პასუხს მოსთხოვს იმისათვის, თუ როგორ ეპყრობიან ისინი მის მსახურთა სიტყვებს. ღმერთი ყველას განსჯის იმ ნათლის მიხედვით, რომელიც მათ წარედგინათ, იქნება იგი მათთვის ნათელი თუ არა. მათი მოვალეობაა გამოიძიონ, როგორც ბერეელებმა გამოიძიეს. უფალი ამბობს წინასწარმეტყველ ოსიას პირით: 'ჩემი ერი ილუპება უგუნურების გამო; რაკი შენ უარყავ ცოდნა, მეც უარგყოფ შენ.'“

„ბერეელთა გონება წინასწარგანწყობილებით შეზღუდული არ ყოფილა, და ისინი მზად იყვნენ, გამოეკვლიათ და მიეღოთ მოციქულთა მიერ ქადაგებული ჭეშმარიტებანი. ჩვენი დროის ადამიანები რომ კეთილშობილ ბერეელთა მაგალითს მიჰყვებოდნენ, ყოველდღიურად რომ იკვლევდნენ წმინდა წერილებს და მათთვის მოტანილ ცნობებს იქ ჩაწერილს ადარებდნენ, დღეს ღვთის რჯულისადმი ერთგული ათასები იქნებოდნენ იქ, სადაც ახლა ერთი მოიპოვება. მაგრამ ბევრს, ვინც ღმერთის სიყვარული ჰგონია თავს, არ სურს შეცვალოს ცდომილება ჭეშმარიტებით, და ისინი ბოლო დღეების საამო ზღაპრებს ეჭიდებიან. ცდომილება გონებას აბრმავებს და ღმერთს აშორებს; ხოლო ჭეშმარიტება გონებას ნათელს აძლევს და სულს — სიცოცხლეს.“ Sketches from the Life of Paul, 87, 88.